

15
פרטים כלליים
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום כ"ו תמוז תש"י - 11.7.50

- חברי הוועדה הנרכחים:
- מ. בדר
  - מ. ארם
  - ש. לביא
  - א. ריקנטי
  - ח. לנדאו
  - ה. פורדר
  - ש. גורן
  - צ. יהודה
  - א. בהיר
  - א. מזור
  - א. צילינג
  - מ. אונא

מזמנים: שר האוצר א. קפלן
שר המשפטים פ. רוזן
מר זילביגר - מטעם משרד המשפטים

- סדר - הירורים:
- א. פרסום החלטות ועדת המסנה לעניני ערבים.
  - ב. הסיוור במוסדות הפיתוח של ירושלים.
  - ג. ועדות מסנה לעניני תחבורה ומסי היתר ויתר.
  - ד. הצעות שונות.
  - ה. דיון בהצעת התיקון של הטמילה לחוק רשות הפיתוח.

היור מ. בדר: פותח את הישיבה.
אנו מתחילים בטעיף - פרסום החלטות ועדת המסנה לעניני הערבים.

ש. לביא: בישיבה הקודמת הבעתי מחאה חריפה על פרסום החלטות ועדת המסנה לעניני ערבים בשעה שלועדה זו לא היתה כל רשות לעשות זאת. מחאתי זו מגיעה עד כדי כך, שאני מציע לפזר את הוועדה הזאת.

מ. אונא: אני לא קראתי את הפרסום, הוא נודע לי רק מתוך דברי חבר הכנסת לביא. אני מתפלא מאוד על פרסום זה, כי בועד היה מדובר על שני דברים: א. שמה שטוכם בועדת המסנה הוא טיכום זמני; ב. טיכום זה צריך לבוא לדיון בפני ועדת הכלכלה. אני מבקש את יור ועדת המסנה חבר הכנסת ארם להסביר את הענין, כי הוא לגמרי אינו ברור לי.

מ. ארם: לאחר שדברתי עם יושב ראש ועדת הכלכלה, אני מכיר שהעניין הזה לא היה בטור. בוועדה המסנה בתקבלו 2 החלטות: א. אין למסור כל פרטום מהישיבות, זאת זה מלאו כל החברים; ב. שלכל חבר ועדה יהיה תיק אשר לתוכו יוכנסו הפרטיכלים, כדי שיוכל לעיין בהם. אני עשיתי את הדבר, היות ולא קיים בזהג בקשר לכך, וראיתי, שוועדה מסנה פרטום גם הן בדבר הזה. אני יודע, שלאחר מכן על מצב העבודה בוועדה הופיע הסיכום בעתון "דבר". כנראה שלקחו סיכום זה ממסרד העבודה. אני מודה שמבחינה פורמלית ולויאלית גם יחד לא הייתי צריך לעשות את אשר עשיתי.

הי"ר מ. בדר: אני חושב, שאנו צריכים לחטל את העניין הזה כי המחאה במסעה וכן גם התלונה. לאחר שהבר הכנסת ארם, בהסמך על שיתנו, הכיר בשגיאתו, אינני חושב שצריך להביא את דעתי. ההצעה לפזר את הוועדה, אין לה כל יסוד, כי אנו לא הקימונו את הוועדה הזאת למען יהיה תפרטום את סיכומיה, או לא, אלא למען שתברר את העניינים ותביא את מסקנותיה לוועדת הכלכלה. ועדת המסנה גברה ת דיוניה, ואני מציע לסיכום הדיונים יובאו בפני ועדת הכלכלה ביום שני הבא. לאחר שהסיכום יובאו בפני ועדת הכלכלה נדון בהם ובסכם את פיר צריך לסכם. לעצם העניין, מבלי להכנס למקרה הצדק, נרצוני להגיד למר לביא, שאין זו הפעם הראשונה, שדברים מתפרטטים על יסוד אינפורמציה היוצאת מהבית או מהוועדה. אתן דוגמה. לאחר נסיוני עם עתון "הבוקר" פניתי במכתב לי"ר הכנסת, והרגו ווועדת הכנסת דנו בדבר, ולא יכולתי לעשות יותר מאשר למסור הודעה. אני חייב להגיד שההודעה אשר מסרתי מכסה על מסרד האספקה למרות שכל אשר פורטום על הסכנות, שריר וקיים.

באחת הישיבות שלנו היתה הרצאה של ד"ר טרנוס. לאחר כמה ימים בקש ד"ר טרנוס להתראות אתי ואמר לי, שכל המספרים שהוא מסר - והוא טוען שהוא מסר מספרים אלה בוועדת הכלכלה בפעם הראשונה - ואפילו הלך מהמספטים אסטר, הופיעו בעתון "דבר" וכתוצאה מכך היו לו אי-נעימות רבות. אני עניתי לו, שבאותו זמן שהוא הרצה בוועדה, נתקלתי בקטיים לקיים את ישיבות הוועדה, כי המזכירות הודיעה לי, שבגלל הדיון בתקציב, הקצרניות תרשומה בישיבות ולא תפענחנה את החומר. כתוצאה מכך, פרטיכלים רבים לא פוענחו וביניהם גם הפרטיכל שהישיבה אשר בה הרצה ד"ר טרנוס, ועובדה, שקבלנו את הפרטיכל הזה רק לפני כמה ימים. לדעתי, יש כאן תעלומה המורגשת בכל דבר ודבר, ועל כן אין צורך להוציא מקרה מסוים ולעשות ממנו מקרה מיוחד.

אני מציע לסכם את הפרשה הזאת. זה חומר כשהו אם הגענו לכך, שחבר שאתנו, ובכלל חבר הכנסת, העושה שגיאה, מודה בה; זוהי כבר דרגה, שהלואי וכולנו היינו מגיעים אליה.

אני חוזר על הצעתי לסכם את הדבר באופן פשוט; שמענו את אשר שמענו ונדרון על הבעיה בהיקפה המלא ביום שני הבא, והסיכום אשר יתפרטום על דעת ועדת הכלכלה, יהיה סיכום רשמי.

אני מבקש את מר ארם להפציץ לחברי ועדת הכלכלה את כל הפרטיכלים של ועדת המסנה לפני הישיבה.

מ. ארם: היות וישנם רק 5 פרטיכלים, אפשר לתת את הסיכום מהפרטיכל הצהרון אשר בו מדובר על כמה עניינים.

היו"ר ס. בדר: הייתי מבקש, שתמציא את טכסימום החומר של הדיונים ולא את הסיכום.

ה. פורדר: אני רק יכול לאביע את הסתומותי לתגובה שהוצעה על ידי חבר הכנסת לביא, לפזר את ועדת המשנה לענייני ערבים. לדעתי, תגובה זו מוזרה במקצת. אי אפשר להציע לפזר את הועדה רק מפני איש דעה זו, או אחרת, או מפני שנעשתה שגיאה בקשר לפרסום בעתונות.

ש. לביא: היות ואינני גורס טחאה אילמת, צירפתי אליה את ההצעה, לפזר את הועדה.

היו"ר ס. בדר: לדעתי, לאחר שחבר עשה שגיאה והודה, מחייב הניסוח לא לחזור שנית לעניין. לעצם הדבר, הרי כפי שכבר אמרתי, יתקיים ביום שני הבא דיון על ססקנות ועדת המשנה וההחלטות שתקבלנה על ידי ועדת הכלכלה תפורסמנה בסיכום רשמי של ועדת הכלכלה.

עתה, נעבור לסעיף 2 - סיור במוסדות הפיתוח של ירושלים.

קבלתי הזמנה מסניף האוצר בירושלים המטפל בפיתוח ירושלים, לסייר במוסדות הפיתוח של ירושלים. בהזמנה זו נתבקשתי לקבוע את יום הסיור וכן להודיע מהו מספר המשתתפים. אני הצעתי, שנקבע את הסיור ביום רביעי, כדי לא לאבד את הימים האפשריים לסיבות הסדירות של הועדה.

אני מבקש את החברים להודיע לי באם הם נכונים להשתתף בסיור זה.

ש. לביא: אני מציע להתחיל את הסיור בשעה 09.00 ולא בשעה 10.00.

היו"ר ס. בדר: היות וחלק גדול של החברים לא יוכל להשתתף בסיור, אלא אם הוא יתחיל בשעה 10.00, אני מציע שנקבע את שעה 10.00.

ההצעה להתחיל את הסיור בשעה 10.00
נ ת ב ל ה.

היו"ר ס. בדר: אנו עוברים לסעיף 3 - ועדות מסנה לענייני תחבורה ומסי היתר ויתר.

קבלתי מכתב מיושב ראש ועדת הכספים, ויכול מאוד להיות שהוא קשור עם הדיון המתקיים עתה בוועדת הכנסת - אשר עדיין לא הוחלט עליו - בקשר לכך, שתקציב הפיתוח צריך להיות נדון בוועדה אחת אשר תוקם "אד הוק" ואשר תהיה מורכבת לפי הרכב ספוגתי ששלש הועדות הנוגעות בדבר, ועדת הכספים, ועדת הכלכלה, וועדת העבודה. הדיון בוועדת הכנסת בעניין זה עדיין לא נגמר היות וחברי ספוגת הועלי ארץ-ישראל היו צריכים להתייעץ עם טיעתם, חבר הכנסת גלובמן הודיע לי, שבינתיים התקיים דיון על כך בוועדת הכספים ואף אחד מלבד חבר הכנסת אבא חושי, לא תמך בהצעה להקים ועדה משותפת אשר תדון בתקציב הפיתוח. מולם, דבר זה אינו תלוי בהחלטת ועדת הכספים, אלא בהחלטת ועדת הכנסת. ועדת הכספים התרשמה כנראה מכמה דברים והחליטה לפנות אלינו בשתי הצעות.

ועדת הכספים החליטה להקים 2 ועדות מטעם המורכבות מחברי ועדת הכספים, ומחברי ועדת הכלכלה. ועדה אחת לשם בירור פרטי תקציב משרד התחבורה. אחת יודעים, בודאי, שבוועדת הכספים לא היה דיון על תקציב משרד התחבורה. תקציב משרד התחבורה מגיע ל-7 מליון לירות. ועדת הכספים דבה רק על ההכנסות וההוצאות משני הצדדים, והמדינה היא שימסרו את תקציב משרד התחבורה כפי שנמסר בתנאי, שבגמר הדיון על התקציב יערך דיון על תקציב זה לפרטיו. היות ולפי החלטת ועדת הכנסת שייך משרד התחבורה לתחום פעולתה של ועדת הכלכלה החליטה ועדת הכספים להקים ועדה משותפת של נתי הועדות.

ועדת הכספים קבעה 5 חברים ומבקשת שגם ועדת הכלכלה תקבע אותו מספר. זוהי ההצעה הראשונה.

הצעה שניה היא, להקים ועדת מטעם ביחס למסטי היתר ויתר של משרד האספקה. כמו כן, ישנה הצעה להקמת ועדה משותפת, כי משרד האספקה כפוף לוועדת הכלכלה.

ועדת הכספים קבעה 6 חברים ומבקשת שגם ועדת הכלכלה תקבע 6 חברים.

אני מבקש, ראשית לאשר את הדבר, ושנית להציע מועמדים.

א. ריקנטי: אני חושב, שמספר החברים בוועדות אלו מוגזם.

היור' מ. בדר: אני מציע שאם החברים רוצים להתייעץ עם סיעותיהם, יודיעו לי את שמות המועמדים מחר.

ה. פורדר: אני מוכן להשתתף בוועדה למסטי היתר ויתר מטעם המפלגה הפרוגרסיבית!

ח. לנדאו: מטעם "חרות" ישתתף חבר הכנסת ריקנטי בוועדת התחבורה ואנכי בוועדה למסטי היתר ויתר.

היור' מ. בדר: אנו עוברים לסעיף 4 - הצעות שונות.

ז. לביא: באחת הישיבות הקודמות דברתי בענין היעור אשר שייך גם הוא לתקציב הפיתוח. אינני זוכר בדיוק מה החליטה הועדה בקשר לכך; דומני שהוחלט להעביר את הענין לוועדת המטעם לעניני חקלאות.

היור' מ. בדר: אנו החלטנו להעביר את הסעיף הזה לוועדת המטעם לעניני חקלאות, בינתיים הספיקה ועדת המטעם לסכם רק את שאלת הלול ולהביא את מסקנותיה בפני מליאת ועדת הכלכלה. היום היה צריך להתקיים המשך הדיון במסגרת אלו, אבל לפי החלטתכם מאתמול נדחה הדיון, בגלל הדיון בחוק רשות הפיתוח, והוא יתקיים ביום שלישי בשבוע הבא, בינתיים תתקבל החלטת ועדת הכנסת בקשר לתקציב הפיתוח, אם אנו נדון בתקציב זה, נדון על הבעיה הכללית של החקלאות ובתוכה גם על ענין היעור, בין אם הוא מופיע בתקציב החקלאות, או אינו מופיע אולם, אם תתקבל החלטה שתקציב הפיתוח יהיה נדון בוועדת הכספים נצטרך לערוך דיון מהיר עם כל אחד מהמשרדים הקשורים מצדנו בתקציב הפיתוח, ואז נברר גם את ענין היעור, בדצוני להזכיר, שהחלטת ויתור זה היתה כבר בוועדה, ואני רציתי - בהתאם לתביעות משרד החקלאות, כפי שפעם הציג אותן - לסכם ולומר שאנו תומכים בהגדלת תקציב הפיתוח שהוצע למשרד החקלאות, אך לא יכולתי

לעשות זאת, היות ובינתיים התברר, כי מסוד החקלאות, אשר כל הזמן הטביר לנו שיש להגדיל את תקציבו, אינו יודע אם יוכל לנצל את התקציב שהוצע לו.

א. ריקנטי: ביחס לשיתוף פעולה עם ועדת הכספים, אני חושב, שיש להביא זאת לוועדת הכנסת, שכתוספת לטכנולוגיות ועדת הכלכלה יהיה שיתוף פעולה בין ועדת הכלכלה לבין ועדת הכספים באופן רשמי. אני חושב שיש להקים ועדה משותפת קבועה אשר תדון בכל העניינים האלה, כדי שלא יתעורר בכל פעם ספק אם יש לשתף את ועדת הכלכלה או לא.

היור' ט. בדר: רשות הדבור לחבר ועדת הכנסת צבי יהודה.

צבי יהודה: ענין הדיון בתקציב הפיתוח מונח על שולחן ועדת הכנסת, ולזה מצורף מכתב טיוטת ראש ועדת הכספים, אשר בו מדובר על ועדת משנה המורכבת מועדת הכספים, ועדת העבודה, וועדת הכלכלה. כל הצעה בדבר ועדה משותפת בתקלת, בדרך כלל, באי רצון מצד ועדת הכנסת. רוב חברי הכנסת רואה את ענין הועדות המורכבות מועדות שונות כהכבדה, ולדעתי יש בזה אמת לא קטנה, כי קוצר הזמן ועומס העבודה עומדים בסתירה עם התפקידים הטוטליים על הועדות השונות.

לדעתי, מוטב לבוא לידי הסכם מוקדם עם יור' ועדת הכספים בקשר לתקציב הפיתוח, כי על ידי כך יסתדרו העניינים יותר טוב, ואז להביאו לאשור ועדת הכנסת.

היור' ט. בדר: למען ההיסטוריה, ברצוני להגיד, שבמכתב אשר כתבנו ליור' ועדת הכנסת בקשר לענין זה, תבענו שתקציב הפיתוח יהיה בדיון בוועדת הכלכלה, ובסיוע המכתב אטרנו בפירוט, שוועדת הכלכלה מוכנה לשתף בדיון על תקציב הפיתוח גם את ועדת הכספים וגם את ועדת העבודה. פניתי ליור' ועדת הכספים מר פנקס, וביקשתי, שנגיע להסכם בקשר לדיון על תקציב הפיתוח והוא דחה זאת.

צ. יהודה: אני מציע, שיור' ועדת הכלכלה ויור' ועדת הכספים יגיעו לידי הסכם בכל הנוגע לפרטיים, כמו, מספר החברים וכו'. ישנה עוד שאלה אשר צריכים לדאוגה מראש והיא - נשיאות ועדת המשנה, וכאן אני מציע שאתם תבואו להסכמה על ידי המרעה.

היור' ט. בדר: אני חושב שאנו יכולים להתחיל לדון בסעיף 5 - הצעת התיקון של המטסלה לחוק רשות הפיתוח.

אנו צריכים לקבוע דבר אחד, - ואני מצטער, שחבר הכנסת לבדאו יצא - שמיננו דנים בשום הצעה, טלבד בגלל שהוגשו על ידי המטסלה. כל ההצעות האחרות של חברי הועדה מצאו את כוונן בהסתיגויות של כל אחד ואחד מחברי הועדה. לכן, לא נוכל להיות עקביים, אם לא נדחה כל הצעה נוספת על הצעת המטסלה, כי אחרת נצטרך לפתוח מחדש בוויכוח גנרלי על כל החוק.

ש. גורן: בישיבה הקודמת העמיד בפנינו שר האוצר 5 בקורות. על שתיים מהן הוא מבקש הסברה ועל יתר הנקודות מציעה המטסלה את תיקוניה. שר האוצר מבקש הסברה לסעיף 5 האומר, שתקציב רשות הפיתוח יקבע על פי חוק של הכנסת. עד כמה שאני מבין כוונת הועדה היתה, שבמידה שרשות הפיתוח תחייב את התקציב הכללי של המדינה, במידה שכל פעולותיה תחייבנה את תקציב המטסלה, היא אינה יכולה לעשות זאת בלי אשור מוקדם של ועדת הכספים של הכנסת, או של הכנסת.

ד.א.

גם ביחס להכנסות?

מ. חנוכה:

ש. גורן: ביחס להכנסות הדבר אינו אפשרי, כי קשה לקבוע ודאית מה תהיינה ההכנסות. אמכן, שר האוצר רוצה לירוש מוטסך לכוונת הועדה ביחס לסעיף 5.

פירוט מוטסך נוסף רוצה שר האוצר ביחס לענין הקק"ל, אשר עד כמה שהני זוכר נתקבל ברוב יל 4 נגד 3.

עתה, ביחס ל3 סעיפים אשר בהם שר

האוצר מבקש תיקונים.

א. ביחס להעברת קרקעות מגוף לגוף על ידי אותם הגופים המוזכרים בחוק. בקשר לכך, הציע חבר הכנסת ציזלינג שהעברה מגוף לגוף תהיה מותרת בהסכמת רשות המיתוח, ושר המסוימים הסכים לזה.

שר המספטים אמר, שאינו סתנוד.

מר זילביגר:

ש. גורן: אני חושב, שאפשר לקבל את הסעיף הזה עם התוספת ובלי התוספת, כי כוונת הוועדה היתה, שהעברת קרקע בין הגופים המוזכרים בחוק מותרת, אבל היא אסורה מחוץ למסגרת הגופים הנ"ל.

ב. ביחס להס החוק. לדעתי מוצדקת

הצעת המיקון הנוצעת על ידי הממשלה, ובני חוב שיש לקבלה. ג. שאלה יותר רצינית היא, ביחס לסעיף 4 האומר, שרשות המיתוח תילעץ בוועדת הכלכלה על דרכי פעולתה ובענייניה הנוגעים לשימוש בסמכויותיה לפי חוק זה. בעצם היתה הצעה על הקמת מועצה, אבל כהצעת פשרה הוצעה ועדת הכלכלה. אני חושב, שיש לתקן את ניסוח הסעיף הזה בצורה כזו, שרשות המיתוח תצטרך להגיש דו"ח לוועדת הכלכלה, אבל לא תצטרך להתייעץ עמה על כל פעולה שהיא עומדת לעשות.

לחם יפילות הדיון, אני מבקש את

היו"ר מ. בדר:

חברי הועדה לא לבגוע בהערותיו של שר האוצר ביחס לקק"ל, כי אמנם ישנה החלטה של הרוב, אבל ישנה הסתייגות בקשר לכך לחבר הכנסת אבא חוסי, כל זמן שחבר הכנסת אבא חוסי אינו מסיר את הסתייגותו בתונה החלטה על כך גירי הכנסת.

מאחר ששמענו, שהממשלה אינה רוצה לערוך

א. בהיר:

וילוח בקשר לכך, אינני חושב שהסתייגות זו תעמוד לדיון בכנסת.

כל זמן שלא נשמע מחבר הכנסת אבא חוסי

היו"ר מ. בדר:

שהוא מסיר את הסתייגותו, אין לנו מה להתווכח על זה כי זה יוכרע בכנסת.

כמו כן אני מבקש את חברי הועדה לא

לבגוע בסעיף 5, כי גם כאן האוצר אינו מבקש שינוי, אלא רק הסברה, והיות וחבר הכנסת אבא חוסי בילה את ישיבות הועדה בשעה שדנו בחוק זה, אני מליע להכות לבואו של חבר הכנסת אבא חוסי והוא יסביר את כוונת הסעיף.

בסעיף 5 המדובר אינו על ההכנסות, אלא

על כך שלא תהיה הוצאת כספים על חשבון תקציב שאיננו, או יהיו כספים, שרשות המיתוח לא תוציא אותם, לא על יסוד החלטת התקציב, או על ידי אסור ועדת הכספים. דבר זה ברור מאד. מה שאמר שר האוצר, שאינו יכול לקבוע את תקציב ההכנסות מראש, אינו קיים כאן,

כ.א"ן מציעים לו לקבוע תקציב למפרע, אלא לא להכנס להתחייבויות
אם אין כיסוי לכך. ברבע שיש כיסוי לכך, הרשות המוסמכת, אשר
במקרה זה היא ועדת הכספים, צריכה לאשר אותן.

ח. לנדאו: במסגרת הצעות התיקון החשובות של הממשלה
לחוק זה, אני מרשה לעצמי להביע
דעה לגופו של ענין ולהציע הצעות ממשיות.

א. שם החוק, לי נראה, שלפי מהות החוק
ישנן כל הזכויות לכך, שהחוק יקרא "חוק רשות הפיתוח. אולם,
אני מוכן לקבל הפעם את גישת הממשלה, אבל אז אני מציע למחוק את
סעיף 3(2). אם אני מקבל את הצעת הממשלה אינני מוכן לתת לרשות
הפיתוח את האפשרות לבנות, להקים, לסוול, לשנות לתקן, להשלים,
לשפר, לפתח, להפעיל ולהסדיר בניינים, דוכנים, כבישים, מסילות ברזל
וכו' כפי שנאמר בסעיף 3(2). אם הכוונה היא לצמצם את רשות הפיתוח,
סעיף 3(1) מספיק לחלוטין.
אם הצעת הממשלה תתקבל, אני מציע
הצעה קונקרטיה למחוק את סעיף 3(2).

ב. שאלת תקציב רשות הפיתוח, אשר היא
חמורה ביותר. למעשה, על ידי רשות הפיתוח, יגדל הרכוש הנמצא
בבעלות המדינה פי כמה וכמה מהרכוש הנמצא בבעלותה כיום, ושר
האוצר בהסברתו לנקודה זו הציע לנו: שלו ידיכם מזה. זה לא!
ביחס לתקציב המדינה בסכום של 60 מליון ל"י אנו קובעים ולגבי
רכוש יותר גדול נוספים לנו: לא. אני סבור, שלא נמלא את חובתנו
אם נגיד שלגבי רכוש של מאות מליונים ל"י אנו נותנים לממשלה יד
חופשית. לא נהיה צאמנים לבוחרינו, אם לגבי עיקר הרכוש של המדינה,
הכנסת לא תמצא את הצורה המתאימה לפקח עליו.

ג. בסעיף 4 מבקש לרשום לי הסתייגות חדשה
המבטלת את הסתייגותי הקודמת. לא יתכן, שאגב חוק מסוים, ללא
ויכוח וללא דיון תקבע פוליטיקה אגרדרית של הממשלה. תוצאות מעשה
זה עלולות להיות חמורות מאד, כי הולך ונקבע חוק, שרקע הנמצאת
בבעלות פרטית היא קפואה. דבר זה מסוכן מאד. היום זה לגבי
רקע, מחר לגבי מעשיה ומחרתיים לגבי בנין בתיים.

אני מציע, למחוק את סעיף 3(4) על כל
סעיפי המשנה שלו ובמקומו להכניס את הצעת הממשלה הראשונה, וזו
תהיה הסתייגותי לסעיף זה.

היו"ר מ. בדר: אני מבקש לא להכנס בוויכוח על הצעותיו
של חבר הכנסת לנדאו.

בקשר עם שם החוק, ברור שחבר הכנסת
לנדאו רשאי, לאחר שהממשלה תסנה את שם החוק, לרשום לו הסתייגות
למחוק את סעיף 3(2), כי שנוי שם החוק מטנה את התכן. הסתייגות
זו הגיונית וחוקית ללא כל ספק.

בקשר להסתייגות השניה של חבר הכנסת
לנדאו, אני מבקש לא להכנס לדיון כללי. בדיוק כשם שחבר הכנסת
רשאי לומר על הסתייגותו, כך הוא רשאי לנסח אותה אחרת.

א. בהיר: אני מקבל את הצעת תיקון הממשלה בקשר
לשם החוק מבלי להכנס להסברת הענין.
אבל אינני מוכן לעילם בעד שינוי השם בהצעתו של חבר הכנסת לנדאו.

ביחס להצעה השניה, בדבר העברת קרקעות
בין הגופים המוכרים בחוק, אני מקבל את ההצעה להוסיף את המלים:
באטור הנהלת רשות הפיתוח. אינני זוכר אם היתה לנו איזו שהיא הגבלה
בקשר להעברת אדמות על ידי הממשלה בעתיד למטרות אחרות.

ביחס לסעיף 4, ברצוני להזכיר, שהבעיה אשר עמדה לפנינו בשעת הדיון על סעיף זה הייתה, לאיזו ועדה תביט רשות הפיתוח את הדוחות שלה, והחלטנו שדוחות אלה יוגשו לוועדת הכלכלה של הכנסת. לאחר שנתקבלה החלטה זו, אמר שר האוצר, שהכנסת יכולה להעביר את הדוחות לוועדת הכלכלה. אני מציע, כדי שלא יהיו לנו כל פעם בירורים, אט הכנסת מעבירה, או לא - שמראש יכתב בחוק, שהדיונים על דוחות רשות הפיתוח יערכו בוועדת הכלכלה, כשם שהדבר נעשה ביחס לנכסי נפקדים בוועדת הכספים.

מר זילביגר: מין זה לפי החוק; זהו סידור פנימי של הכנסת.

א. בהיר: מה זאת אומרת סדור פנימי? ברגע שזה סדור פנימי - לא הכנסת אשר הופך להיות סדור קבוע, אין זה משנה אם הדבר נעשה לפי החוק, או לפי החלטה, אבל הדבר הזה קיים. לכן אין זה איכפת לי אם דבר זה יהיה לפי החוק, או לפי הודעת היו"ר בהסכמת האוצר. אולם, אני מתנגד לכך, שבכל פעם, שדו"ח רשות הפיתוח יוגש לכנסת יערך ויכוח כללי, אם להעבירו לוועדת הכלכלה.

כפי שאנחנו זוכרים, אני הצעתי את ההצעה למסור את הדוחות לוועדת הכלכלה, במקום להקים הוועדה מיעצת. אומר לכם את האמת: לדעתי סוף הניסוח בסעיף זה (4) מקטין את זכויות ועדת הכלכלה ולא מגדיל אותן. מה אומרת המלה "התיעצות"? זה אומר, שבשעה שהבירור על הדו"ח של רשות הפיתוח נדון בוועדת הכלכלה, יש לוועדה זו זכות לדון בו הוועדה כנסת.

היו"ר מ. בדר: אני מביח, שהמלה "התיעצות" הייתה הצעת פשרה.

א. בהיר: אינני יודע, לא נוכחתי בישיבת הוועדה כאשר נתקבל הנוסח הזה.

אני מציע לכתוב: דיון על הדו"ח של רשות הפיתוח יתקיים בוועדת הכלכלה. אני חושב שהצעה זו מתקבלת על הודעת.

מ. אונג: ברצוני להעיר על 3 סעיפים: א. ביחס לפס, אינני יכול לקבל את עמדת הממשלה. כאן אין למה של העברת נכסים בלבד, כי החוק קובע הקמת רשות פיתוח. לדעתי, אין זה מן ההגיון להעמיד את הדברים בצורה כזו, קיימת רק האלת העברת נכסים. אני חושב, שהתיקון של הממשלה מדויק עוד יותר, שהחוק מקים רשות פיתוח. בכונן, שלא מדובר על איקף הדברים, אבל אי אפשר לומר שהחוק מניח דבר ולא היה קיים, ואחר כך בונה את בנינו. אולי אפשר למצוא מוצא לפי למלכת הפה של הממשלה, אשר אסר, כי צריך לקרוא לזה: רשות חוק פיתוח (העברה-נכסים). אני לומד את הדבר הזה מחוק אחר - חוק מלחות חיילים נספו במערכה. בחוק זה כתוב בסוגרים תגמולים ושיקום, אם כי, למעשה, מדובר בחוק רק על תגמולים ושיקום.

ב. העברת נכסים מגוף לגוף. אני חושב, שאפשר לקבל את הצעת הממשלה, שבין הגופים הנזכרים בחוק יכולה להיות העברת נכסים.

ג. ביחס לסעיף 4. בסעיף זה רצינו להקים הוועדה או מוסד, כדוגמת הוועדות האחרות, כי טעמנו לנכון, שמבקרה זה צריך להיות גוף צמוד יותר בו מתקיימים על הפעולות הטובות ועל אופן ביצוע החוק. אנו סברנו, שהמוצא הנזכר ביותר הוא להפוך את ועדת הכלכלה לאותה הוועדה, אולם, שר הממשלה עורר שאלה קונסטרוקציונית, ולדעתי צריך לקבל את דעתו. אבל, אז צריך להכניס לחוק הוועדה. היות ושר הממשלה אמר, שהממשלה אינה יכולה להתיעץ על פעולותיה עם ועדת כנסת, יש, לדעתי, לדאוג שיודע גוף אחר אשר יתיעץ על כל פעולותיה.

ד.א.ס

ועדת הכלכלה
11.7.50

אני מציע לקבל את תיקון המסמלה
ולחסיף סעיף אשר בו ידובר על
הקמת מועצה על ידי רשות הפיתוח.

ד"ר פורדר: לסעיף 5, לשאלה התקציבית. המעתי, אמנם
שהסעיף הזה ברור מאד, אבל לי נדמה
שהוא אינו כל כך ברור. פה ישנה שאלה, אם המסמלה יכולה לראות
מראש את ההטקעות שתהיינה. אני מתנגד בתקף, שרשות הפיתוח צריכה
לקבל אישור ועדת הכספים לכל פעולה שהיא עומדת לעשות. זה לא יתכן,
כי שיטה כזאת מעכבת את העבודה. לדעתי, יש לשנות את נוסח הסעיף, ולא
להסתפק בהסברה בלבד.

ביחס לוועדה, ברצוני לומר למר בהיר,
שפה אין שאלה לאיזו ועדה יוגש הדו"ח של רשות הפיתוח, אלא השאלה היא
אם רשות הפיתוח צריכה להתייעץ עם הוועדה קודם שהיא עומדת לעשות
איזו שהיא פעולה. אני מציע לקבל את החלק הראשון של הסעיף
האומר, שהוועדה צריכה לקבל דו"ח. אני מוכן לומר על החלק השני
של הסעיף, אשר היתה לו התנגדות מצד המסמלה, האומר, שרשות הפיתוח
צריכה להתייעץ מראש עם הוועדה באופן נפרד, אני מוכן לטקול סגירת
את ההצעה להקים מועצה.

ביחס להעברת קרקע מגוף לצוף, אינני
רואה כל סיבה לא להסכים להצעת התיקון של המסמלה.

ברשות היו"ר, ברצוני להעיר, במספט
אחד, נגד טענותיו של חבר הכנסת לנדאו, בסעיף זה לא היתה כל
הצעה מצד המסמלה לגבי קרקע חקלאית, אלא רק לגבי קרקע עירונית.

ח. לנדאו: הצית המסמלה הרלוונטית לא הבחינה
בין קרקע עירונית לחקלאית.

צ. יהודה: לי נראה, שהתיקונים שהובאו לפנינו
הם חשובים עד למאד.

ביחס לתיקון הראשון - עם החוק,
היתה לנו התלבטות קשה מאד, היו כאלה שרצו להרחיבו והיו כאלה
שרצו לצמצמו. ידוע, שטוב יותר להתחיל במסגרת יותר מצומצמת
ואחר כך ללמוד מהמציאות ובאם יש צורך, להרחיב. לכן, חושבני
שיש לקבל את הצעת חבר הכנסת אונא לכתוב את עם החוק: חוק רשות
הפיתוח (העברת נכסים).

ביחס לסעיף 4 האומר, שרשות הפיתוח
צריכה להגיש דו"ח לכנסת אחת ל-4 חודשים. לי נדמה, שעל ידי כך,
שאנו אוטריים שהדו"ח יוגש לוועדת הכלכלה אנו מטיגים 2 מסרות:
א. הדיון בדו"ח יערך בוועדת הכלכלה ולא במליאת הכנסת; ב. ועדת
הכלכלה בדיונה בדו"ח תוכל ליעץ לרשות הפיתוח בוועדת כנסת. כמו
כן נתנת ע"י כך האפשרות לציבוריות הרחבה ולכנסת כולה לטעוע
את הדו"ח.

ח. לנדאו: הדו"ח לא יובא לכנסת.

צ. יהודה: אינני רגיל לדון על דבריה על פי
נבואה. דבר זה כתוב שחור על גבי לבן.

א. ציזלינג: ביחס לסעיף הראשון - עם החוק, אני
מתנגד לתיקון המסמלה ואת הנמוקים
לכך אשר כבר חבר הכנסת אונא.

ועדת הכלכלה
11.7.50

גילו היינו מקבלים את הצעתו של חבר הכנסת לנדאו לחוקק את סעיף 3(2) היינו יכולים לקבל את הצעת הממשלה. גם רוצים להגביל את המטרות, לא שוטט שרואים להגביל את סטכיות רשות הפיתוח, כי גם את ההתערבות בדרכי פעולותיה. הטט יהיה מטעה, כי המדובר הוא לא על העברת נכסים גרידא, כי אם על העברת נכסים לצרכי פיתוח. שנוי הטט מצד הממשלה אינו בא בכדי לשנות את מטרת החוק, כי אם בכדי למנוע הגבלות לגבי הממשלה, ואת זאת צריך לומר לגבי כל סעיף וסעיף ולא בטט בלבד.

אני מציע להסאיר את הטט הקיים, ובאם הצעה זו לא תתקבל, ארשום לעצמי זכות הסתייגות.

באשר לסעיף שני-העברה מסוף לגוף, אני מבין, שמוטב שיכתב התיקון של הממשלה בתוספת, שהעברה נעשית באיטור הנהלת רשות הפיתוח.

היו"ר ס. בדר: זה מוטב.

א. ציזלינג: באשר לסעיף 4, המוסר, שרשות הפיתוח תגיש לוועדת הכלכלה של הכנסת דו"ח על פעולותיה, אני מתנגדתי להצעת הועדה. לא הייתי בדעה שועדת הכלכלה היא המועצה, ונימוקי היו אותם הנימוקים שאמר שר המטפטים, שועדות הכנסת צריכות לעסוק בענייני טרלמנטריים ומוסד מיעץ הוא המיעץ, וצריך להרטיבו ולא להפוך את ועדת המכלה למועצה של מוסד כזה. לפי הצעת רוב הועדה, מוסד כזה צריך לקבל את הדו"ח לפני המעטה ולא לאחריה, כי זהו מוסד אשר לידו מוסדים נכסים שטוים גדול מנכסי המדינה כולה. יש ממשלה ויש כנסת. הכנסת מחוקקת חוקים והממשלה פועלת, אבל תמיעצת עם מוסד גם אם החלטתו אינה טחייבת. הממשלה הסכימה לכך וקבלה מוסדות כאלה לגבי חוק עדור הטקעות הון, לגבי חוק חנוך חובה, לגבי ענייני חקלאות, אשר אמנם אין לו אחיזה בחוק, אבל הוא ישנו. אם כן לענין שיש בו שוטט חדוט, למעשה בראשית, התיעצות מוקדמת היא הכרחית. אינני רואה כל אסון בכך, אם רשות הפיתוח תמיעץ עם מוסד כזה. אינני מקבל את דבריו של שר המטפטים, שזה אסור על פי החוק. אם הכנסת תחליט, זה מותר. אין לפסול את הצעת הועדה, שרשות הפיתוח תמיעץ עם ועדת הכלכלה, מבחינה חוקית, אם כי היא איננה טובה, כי יותר טוב שתהיה מועצה טיעצת. אם ההצעה להקים מועצה טיעצת אינה מתקבלת, צריך לפחות לתת לוועדת הכלכלה את המטרות ללוות את פעולות רשות הפיתוח ולהתוות את דרכה טראט.

צ. יהודה: כאן ישנם 3 חברים בדעה אחת, פה ישנה טאלה כזאת, מה פירוש הדבר, כאשר ההצעה אומרת שהדוחות מועברים לדיון בוועדת הכלכלה? פירוש הדבר, שבטעת הדיון בדו"ח זה הועדה תיעץ, תדריך ותחזה את דעתה. אינני חוטב, טרכוט המדינה עומד בסכנה. הממשלה תעשה את עבודתה ואחת ל-4 חדטים תגיש את הדו"ח לוועדה. אין כל סכנה, זה רק מבטיח שלא יונחו מכטולים בדרכי עבודתה של הממשלה.

א. ציזלינג: הייתי רוצה, שחבר הכנסת צבי יהודה יוציא טלבו את השיטה של חסדנות תמידית, שיש מישהו הרוצה להניח מכטולים בדרכי הפעולות החיוניות של הממשלה. אני רוצה שתדון לענין. פה אין חובה לחכות 4 חדטים, וזה אומר שהממשלה יכולה כל פעם לכנס את ועדת הכלכלה, או את המועצה. אולם, יש הבדל כאשר עומדים 4 חדטים|לאחר המעטה, ולפעמים יכול המעטה להיות מכריע עד למאד, אם כי הממשלה לא עשתה אותו מתוך כוונה רעה. אין זה חטא אם הממשלה צריכה להתייעץ עם המועצה טיעצת, כי בין כך וכך היא לא תקבל את החלטותיה.

היו"ר ט. בדר: אני חוזר לענין התקציב הדורש הבהרה. לא הייתי עושה זאת אילו דבריו של חבר הכנסת פורדר, אשר הם מעורפלים. ישנם חלקים בטעיף זה אשר צריכים לקבל אותם כפי שהם כתובים. בשעה שמוקם המוסד על פי החלטת הכנסת, העניינים אינם יכולים להתנהל בצורת "טריד אקאונטס", כי יש קודם כל תקציב ארבעוני של רשות הפיתוח, וגם אילו לא היינו מחליטים על כך, היינו צריכים לדון עליו, כפי שהדבר נעשה ביחס לכל התקציבים של המטרדים השונים, בין אם יש להם הכנסה, ובין אם לא. צריך להיות ברור, שתהיינה העברות נכסיהם, והן אינן נעשות בלי תשלום; בכל מקרה של העברה יש תשלום גם מצד הקק"ל וגם מצד מוסד אחר. תשלומים אלה יכנסו לחשבון רשות הפיתוח ויכולים להגיע לסכום של מליון ל"י, או 300 אלף לירות, או 10 מליון ל"י. הייתי רוצה לדעת מי יחליט על חלוקת הסכומים האלה ועל השימוש בהם. דבר זה אינו באחר בחוק. לכן, באה הצעת הוועדה ואמרת שהחלוקה והשמוש בכסף זה צריכים להיות על פי החלטת הכנסת. המדובר פה אינו על קביעת תקציב ההכנסות מראש, אלא על תקציב ההוצאות. המטטלה אינה יכולה להוציא 10 מליון ל"י, בניח, לצרכי פיתוח, או לצרכים אחרים אלא על פי החלטת מוסד מוטמך אשר במקרה זה הוא ועדת הכלכלה. זוהי כוונת הטעיף, אני חושב, שכוננה זו אינה עומדת בניגוד לסטכוריותו של סר המוצר, או לסטכוריות של המטטלה.

ביחס לשינוי הסם. אמנף, בחוק זה ישנו טעיף סטריט אשר עצם היותו בחוק הכרחי למען טפעולות סטריטות שהן העברות נכסיהם, הצאנה לפועל, אבל העברת נכסיהם היא רק פונקציה על סטרת החוק שהיא - פיתוח. על כן, יש לקבל את ההצעה - לא על פי נטוקיו של חבר הכנסת צבי גהודה, אלא על פי נטוקיו של חבר הכנסת אונא - ששם החוק יהיה - חוק רשות פיתוח (העברת נכסיהם). ברור, שאם טסניהם את שם החוק, צודק חבר הכנסת הטציע לפחוק את טעיף 3(2).

ביחס לטעיף 4, צודקים. חברי הכנסת אונא וציזלינג האוטריט, טרשות הפיתוח תתייעץ או עם ועדת הכלכלה, או עם טועצה טיעצת. אינני טבין טה הפחד טפני התייעצות, הרי התייעצות תהיה בוועדה הטורכבת טמפלגות. אני טבין טהכוונה היא, שהדיון בוועדה יהיה רציני והטטטלה מתחטב בו ותחליט את אשר תחליט ולא טהטטטלה טטגה והאופוזיציה תגיד: "אהה, אמרנו לכם...". כי זה יהיה נוח רק לאופוזיציה. כאן לא נותנים לוועדת הכלכלה סטכות להחליט ברוב דעות נגד הצעת המטטלה, והוועדה טביאה את החלטתה לכנסת והכנסת טחליטה אם לקבל את החלטת ועדת הכספיהם, או לא.

א. בהיר: עוד לא היה דבר כזה.

היו"ר ט. בדר: מכחינה תיאורטית ולפי הסטכות יש לוועדת כנסת רשות, להחליט בניגוד להצעת המטטלה, והכנסת טחליטה את אשר היא טוצאת לנכון להחליט.

ועדת הכלכלה אינה דורשת לעצמה סטכות כזאת בטקרה טה, אלא היא דורשת לעצמה את הזכות טהטטטלה תיועץ בה.

הצעתו של חבר הכנסת בהיר לטעיף זה היא "חרקירי", כי אם כומביט: "הטטטלה תביא את הדו"ח לפני הכנסת", יהיה חוקי לדרוש על הדו"ח יהיה גם בטליאת הכנסת, ואחר כך, ברוב דעות אפטר להחליט טטעביריט את הדו"ח לדיון בוועדת הכלכלה, אבל יהיה זה קצת בלתי הגון טהטטטלה תביא את הדו"ח ולא תאטטר לכנסת להתוכח עליו. אולם, אם אומריט, טהטטטלה תביא את הדו"ח לכנסת והדיון עליו יערך בוועדת הכלכלה, תהיה אחיזה חוקית ליו"ר הכנסת להודיע, טבהטטט לחוק הדיון לא יערך בטליאת הכנסת והוא טועבר לדיון בוועדת הכלכלה.

הפיתוח תרצה לפעול בעצמה ולא רק להעביר צכטיות.

בסעיף 4, אני מבין שבאנו לידי הסכמה, שאפשר יהיה להעביר קרקע מגוף לגוף ברשות הנהלת הפיתוח. אני, אמנם, הסכמתי לכך, אבל לאחר שחשבתי על כך שנית נראה לי שזה בלתי הגיוני, שהממשלה אשר היא מטנה את רשות הפיתוח תצטרך לקבל את הסכמת רשות הפיתוח להעביר קרקע.

אני מציע שיכתבו: „בהסכמת הממשלה“.

א. ציזלינג: אני בעד זה, שיכתבו: בהסכמת רשות הפיתוח.

שר האוצר א. קפלן: אינני מתנגד להצעת חבר הכנסת ציזלינג.

שר המשפטים פ. רוזן: מבחינה מסטטית, מטונה, שהממשלה תצטרך לקבל אשר מהנהלת רשות הפיתוח.

שר האוצר א. קפלן: לי נדמה שאפשר להשאיר את הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג.

שר המשפטים פ. רוזן: את השאלה התקציבית אני משאיר לשר האוצר.

באשר אכן, שדיון על הדו"ח של רשות הפיתוח לא יכול להיות במליאת הכנסת, דבר זה אינו נראה לי, כי הפעולות שתעשינה על ידי רשות הפיתוח לא תשמרנה בטור. לכן אפשר להעביר את הדו"ח למליאת הכנסת וזו יכולה להעבירו לדיון בוועדת הכלכלה. ההצעה של חבר הכנסת בהיר, לכתוב שהדו"ח יועבר לוועדת הכלכלה, היא דבר סדורי, ואינה יכולה להיות חלק מהחוק. העיקר החשוב בסבילי ובסביל הממשלה הוא, שהממשלה לא תוכל להכיר בחובת ההתייעצות. כאן מתעוררת שאלה חוקית. ברצוני לומר לחברים, שאנו נמצאים כיום במסטר פרלמנטרי, ואין זה מקרה שהכנסת שינתה את פקודת סדרי השלטון והמשפט כפי שחלו על הממשלה הזמנית. אז היה כתוב, שהממשלה תפעל על פי קרי המדיניות שיוחרו על ידי מועצת המדינה הזמנית, תוציא לפועל את החלטותיה, תמסור דו"ח על פעולותיה ותהיה אחראית בפני מועצת המדינה הזמנית. היות ובתקופת הממשלה הזמנית הממשלה לא היתה קשורה באמון או אי אמון, כי לא היה מסטר פרלמנטארי, סעיף זה היה הגיוני. אולם, בחוקת המעבר אשר החזירה את המסכיות לממשלה, סעיף זה נמחק. היום אנו נמצאים במסטר פרלמנטארי, כפי שכבר אשר חבר הכנסת בהיר, הממשלה היא המועלת ומוסדת דו"ח לכנסת, וזו יכולה להביע לממשלה אמון, או אי אמון, אבל אינה קשורה לחובת התייעצות מראש. ברצוני לומר בגלוי, שהממשלה יכולה להתייעץ עם רצונה בכך, ויכולה להתייעץ עם אינה רואה בכך, אבל היא אינה יכולה לקשור את עצמה בנוגע לקרי פעולתה עם גוף אשר לאופוזיציה יש בו השפעה. דבר זה מתנגד לכל הכללים של מסטר פרלמנטארי.

א. ציזלינג: מדוע הממשלה עושה זאת בחוק חנוך חובה, חוק עזרד השקעות הון וכו'?

שר המשפטים פ. רוזן: אינני אומר, שבדרך כלל הממשלה אינה מתייעצת, אבל יש הבדל אם הממשלה עושה את זאת מרצונה היא, או אם היא מחויבת לעשות זאת על פי החוק.

אינני חושב שההצעה להקים מועצה מיעצת אשר תמנה על ידי הממשלה, היא מעשית, כי רשות הפיתוח עצמה מורכבת מגוף; 5 נציגי הממשלה, נציגי המוכנות ונציגי הקק"ל.

ברצוני להציע הצעה לסעיף מס. 4

א. בהיר:

בדיון אשר בו השתתף סר האוצר היו שתי הצעות לסעיף זה אחת לעומת השנייה: הקמת מועצה מיעצת, או להפוך את ועדת הכלכלה לגוף אשר בו יהיו נדונים עניני רשות הפיתוח, וסר האוצר קבל את ההצעה השנייה.

כפי שאמרתי קודם, הנוסח הנוכחי של הסעיף, אשר לפיו צריכה רשות הפיתוח להגיש דו"ח לוועדת הכלכלה ולהתייעץ איתה, אינו ברמה לי, כי הוא מקטין את סמכויות ועדת הכלכלה ומיננו מגדיל אותן, אין צורך לכתוב שרשות הפיתוח צריכה להועץ עם ועדת הכלכלה, כי הזכויות שישנן לוועדת כנסת הן פררו-גטיביות וקבועות, ואין כל צורך ליצור בחוק פררוגטיבות אחרות.

חבר הכנסת מונא אשר, שבאם המטילה תעמוד על הצעתה בצטרך להקים מועצה מיעצת.

אני מציע למטילה להסתלק מהצעתה ולחזור לדבר שהוסכם עם סר האוצר, שועדת הכלכלה דנה בכל עניני רשות הפיתוח. אני מציע למטילה להסתלק מהצעתה, שהיא מוסרת דו"ח לכנסת אחת ל-4 חדשים, כי דבר זה אומר למפרע דיון בכל 4 חדשים. אינני חושב שדבר זה טוב לגופו של ענין, אם כי אינני מתנגד לכך שהכנסת תדון בדו"ח זה. אולם, לא יתכן שהדו"ח יובא לכנסת וידרשו עליו דיון, ואנו נגיד, שאנו מעבירים אותו לוועדת הכלכלה, או לוועדה אחרת, או בכלל טורדים אותו מסדר היום. דבר זה נתפרט בהתנגדות לרוח החוק. אני מניח, שהמטילה מעוניינת להכניס לכנסת את תכנית פעולותיה, היסגיה ועבודותיה של רשות הפיתוח, והיא תעשה זאת כאשר תמצא את הדבר לנכון. אני חושב שגם בלי התוספת בחוק תגיש רשות הפיתוח דו"ח לוועדת הכלכלה, אבל אז יש לכתוב שהדיון על הדו"ח של רשות הפיתוח יערך בוועדת הכלכלה, כפי שכבר אמר סר האוצר בישיבה הקודמת, שהדיון על נכסי נפקדים, או על הרכוש הנטוש נערך בוועדת הכספים ברשות מליאת הכנסת. אני חושב שדבר זה אנו יכולים לעשות באחת שתי הדרכים: על ידי כתיבת הדבר בגוף החוק, או שנכניס לתוך הפרנס של פעולות ועדת הכלכלה גם את הדיון ברשות הפיתוח, ואז תהיינה לוועדת הכלכלה כל הסמכויות שיש לוועדת הכנסת בשעה שהיא תדון בדו"ח המוגש לה; היא יכולה לבקר את פעולות המטילה והיא יכולה להפנות את תשומת לב המטילה ביוחס לתכניות הפעולות.

סר האוצר א. קפלן: נדמה לי שאנו מסבכים דבר שיכול להיות פשוט מאד. בזמנו, לא ראיתי את נוסח הוועדה לסעיף זה כנוסח טוב, אבל כאשר שאלו אותי: בידי מי יהיה הפיקוח על רשות הפיתוח, עניתי: באחת מוועדות הכנסת ואני מסכים שתהיה ועדת הכלכלה, גם כיום אני בדעה זו, אבל לדעתי, אין זה סחייב סעיף בחוק; להיפך סעיף בחוק מסבך.

ההצעה שהוצעה על ידי המטילה היתה הצעת פשרה. אני תומך בהצעת חבר הכנסת בהיר, אשר, לדעתי, פותרת את כל הבעיה. מה פירוש נתון בסמכויות הוועדה? אם ועדה מסוימת מבקשת סר שירצה בפניה והדבר נתון בסמכויותיה - הסר יעשה זאת, ואז יכולות להיות 2 מסקנות: הוועדות יכולות לשמוע ולהסתפק בזה. או יכולות לקבל החלטות ולהעבירן למליאת הכנסת, אתן דוגמא: לפי החלוקה רכוש הנפקדים בטצא בסמכויות ועדת הכספים; לפי החוק שר האוצר מסונה על הוצאת תקנות בנוגע לשכר דירה על הרכוש הזה. ועדת הכספים פנתה אלי ובקשה לראות את התקנות. לפי החוק אינני חייב לעשות זאת, אבל אני הגשתי את התקנות ובטלש הישיבות האחרונות דנו עליו - כמובן שאני שומר לעצמי את הזכות לקבל את העוררותיהם רק באם מטצא זאת לנכון - וכמעט ב-90% באנו לידי

לדעת, מוטב לה לכתוב בחוק סוג
דבר, אלא לנהוג לפי הצעתו של חבר הכנסת בהיר. אני מוכן
להוציא את הסלים: רשות הפיתוח תגיש דו"ח אחת ל-4 חדשים.

ה. פורדר: מה עמדת סר האוצר ביחס לתקציב?

סר האוצר א. קפלן: כאן עלינו לדעת, שאת אנו ניגשים
לכל מנקודת אי מסון, המצב יהיה
קשה מאוד. כבר הסברתי את הקושי בישיבה הקודמת, ואני מוכן
לחזור עליו. השבוע נמשך מצלנו מו"ט עם חברה הרוצה להקים שיכון
עירוני על שטח גדול על ידי רכישת קרקע, או על ידי החכרתה לזמן
ארוך. אני דורש משלום למסרע עם תכנית פיתוח מאושרת. כאן אנו
יכולים לקבל מליונים דולרים. אני מבקש מהם את המסך כדי שאנו
נבצע את הפעולות ובתוכן, גיוב, חשטל, תיקון דוכים וכו'. המטסלה
אינה נכנסת כאן לשום התחייבויות כספיות. אח כן, למי דבר היו"ר
ס. בדר אני צריך להגיש לכנסת את התכניות הללו, להגיש הצעת
חוק ואחר כך להעבירה לוועדת הכספים. כך הדברים אינם נעשים.

דוגמא שניה: נסיעת כרטיס. ישנה חברה
המעוניינת לנטע כרטיס, וחברה זו הטכימה שאנו נבצע את הדבר.

ז. לביא: האם נוכל לקבל דו"ח על פעולות אלו?

סר האוצר א. קפלן: אינני יודע אם הועדה מעוניינת לקבל
את פרטי הפרטים, על כל פנים את
החוזים תוכל לקבל.

לכן, אינני מוכן לקבל את עמדתכם,
כי זה יעכב את העולות. אני מבין אי אפשר לעשות פעולות על
חשבון התחייבויות המטסלה בלי אישור הועדה, אבל זה לא יתכן
בפעולות שוטפות יומיומיות. נדמה לי שעמדתכם נובעת, טוב פעם,
מאי מסון טוציק או לא, אבל הרי צריך להביא מדי פעם בפעם
אי מסון...

היו"ר י. בדר: היות ואתה צריך ללכת עלינו לסיים,
אבל ברצוני לומר לך, שאין כאן בעיה
של מסון, או אי מסון! כאן יש - בכל מסון מצד - התנגדות פרינציפיונית
שהמטסלה משתמשת בכספי המדינה ואלה הם ענין הכנסת.

סר האוצר א. קפלן: היות עשיתי מעטה אשר נתקבל פה אחד
בוועדת הכספים.

אם נתקבל עמדתו של היו"ר ס. בדר,
אני מבקש שחבר הכנסת ירשום לעצמו זכות הסתייגות, ולא - תעטה זאת
המטסלה.

היו"ר פ. בדר: היות והדברים ברורים, ההחלטות עליהם
תקבלנה בישיבה הבאה, אשר תתקיים
ביום שני 17.7.50 בשעה 11:00.

הישיבה ננעלה בשעה 13:30